

Երևան, 13 Յուլիս, 2020

Տերութափական Աղօթք

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասկութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմասկութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. Եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 75

ԱՍՏՈՒԳԾ Է ՎՃԽԱՌՀԻ ԴԱՏԱԽՈՐԾ

Գոհութիւն կը յայփնենք քեզի, ո՞վ Ասպուած,
կը հոչակենք քու անունդ, եւ կը պալմենք սքանչելի գործերդ:
«Երբոր որոշած ժամանակս զայ,
եւ արդարութեամբ պիտի դապեմ, կ'ըսէ Ասպուած:
Երբ աշխարհը եւ անոր բնակիչները սասանին,
ես հասպարուն պիտի պահեմ երկրին հիմերը:
Սնապարծներուն կ'ըսեմ. - "կը բաւէ պարծենաք".
ամբարիշփներուն կ'ըսեմ. - "կը բաւէ հպարփանաք,
դադրեցուցէք ձեր ամբարփաւանութիւնը, գոռոզութեամբ մի՛ խօսիք"»:
Արդարեւ դապասպանը ոչ արեւելքէն կու զայ,
ոչ արեւմուփքէն, ոչ հարաւէն, ոչ ալ հիւսիսէն.
այլ՝ Ասպուած է դապաւորը, որ մէկը կը խոնարհեցնէ ու միւսը կը բարձրացնէ:
Որովհետեւ Տիրոջ ձեռքին բաժակ մը կայ՝ բարկութեան թունդ գինիով լեցուն.
այդ բաժակէն խմել կու զայ երկրի բոլոր ամբարիշփներուն,
որոնք զայն պիտի քամեն իր մրուրով միասին:
Գալով ինձի, ես յաւիպեան պիտի ցնծամ,
երգով պիտի ներբողես մեր հայրերուն Ասպուածը:
Ամբարիշփները իրենց ամրոջ հպարփութեամբ պիտի խորփակուին,
մինչ արդարները զօրութենէ զօրութիւն պիտի բարձրանան:

ՀԱՐԱԿԱՆ-ԱՂՕԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուրբ աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, նսջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աշ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երթեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ
ՀԱՅ
ՄԱՐԳԱՐԵՐՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՄԻՎՅԻ
50 ԳԼՈՒԽ

ԲԱԲԵԼՈՆԻ ԳՐԱՒՐՈՒՄԸ (50:1-3)

Իրապէս զարմանալի է երբ յանկարծ կը տապալի մեծ կայսրութիւն մը: Կայսրութիւններ, որոնք ժամանակի ընթացքին իրենց քռնափիրական քաղաքականութեամբ վախի ու սարսակի մագնած էին այն բոլոր ժողովուրդները, որոնք այդ լուծին տակն էին: Որու մարդէն կ'անցնի, թէ այդպիսի կայսրութիւններ կրնան տապալի: Մարդկային գրամաքանութեամբ ու հաշուարկով դժուար, բայց ահա Ասքուծոյ նախախնամութեան եւ ծրագրին մէջ կան բաժիններ, որոնք ցոյց կու տան, թէ այդպիսի կայսրութիւններ եւս ունին իրենց ժամանակը տապալելու: Ահա այդ կայսրութիւններէն մէկն է Բաբելոնը, որուն անկման պարզամը կը փոխանցուի ազգերուն, որոնց համար դժուար թէ Բաբելոնը կործանէր: Տէրը յստակօրէն կու զայ յայտարարելու եւ ըստու. «Ազգերուն մէջ պարմեցէք իրափարակեցէք ու մի ծածկէք ու ըսէք. Բաբելոնը առնուեցաւ, Բէլը ամչցաւ, Մարովդաքը կոփրեցաւ, անոր արձանները ամչցան, անոր կուռքերը կոփրփեցան» (2 հմբ): Խորքին մէջ այս լուրը բարի լուր է, բոլոր ազգերուն, մանաւան՝ Խորայէին, որ կը նշանակէ անոնց գերութեան շրջանը պիտի աւարփի, ուրեմն պիտի վերադառնան: Ասքուծոյ դափասփանը ընդհանրապէս ջարին ու անոր մարմնացումը եղող կուռքերուն է: Անոր համար ալ այսպես եւս Բէլը ամչցաւ, Մարովդաքը կոփրեցաւ, արփայայփութիւնը՝ Բաբելոնի կուռքերուն, անոնց ճափուածութեան ուղղուած պարզամներ են: Ասով ցոյց կը դրուի թէ անոնց չէք կրնար վաստակի, որովհետեւ անոնցմէ օգնութիւն պիտի չգայ ձեզի, անոնք պիտի կոփորուին: Ահա հիւսիսէն ազգ մը պիտի ելլէ, անոնք ալ Մարերն են, որ զալով պիտի կոփորեն Բաբելոնը:

ԻՄԱՅԻԼԻ ՎԵՐԱԴԱՐՁԸ (50:4-10)

Հեփաքրքրական երեւոյթ մը կը պարզուի այսպես. «Այն օրերը ու Ժամանակը, Խորայէի որդիները ու Յուդայի որդիները մէկպես պիտի զան, քալելով ու լալով իրենց Տէր Ասքուածը պիտի փնփռեն» (4 հմբ): Ահա բաժնուած, սպրուկ ու թափառական ժողովուրդը պիտի մէկպեղուի վերադառնալու երկիր ու զԱսքուած փնփռելու զոջումով ու ապաշխարութեամբ: Լալը երկու խմասներով իրենց կափարած մեղքին համար, երկրորդ՝ ուրախութեան իրեն արփայայփութիւն անոր մէջ դեսնելու Տիրոջ ողորմութիւնը: ԶԱսքուած փնփռելը կը նշանակէ Անոր հովանիին տակ ըլլալու, Անոր պաշփառութիւնը ունենալու եւ զինք պաշփելու իրեն ճշմարիկ Ասքուած: Ահա այն ափեն իրենց դրվագութիւնը ուրախութեան պիտի վերածուի:

6-7 հմբ ցոյց կու տան անգամ մը եւս Խորայէի ժողովուրդին մեղքը: Անոնք որպէս կորսուած ոչխար, կորսուած ըլլալու հանգամանքը անոնց հովիներուն պարզառով: Անոնց կերուեցան թշնամիին կողմէ, որովհետեւ անոնք Տիրոջ դէմ մեղք գործեցին: Ուստի եկէք եւ Տիրոջ յարինք ու Անոր հետ յափենական ու անմոռաց ուխտ ընենք:

Ահա կու զայ ժամանակը երբ անոնք պէսք է դուրս փախչին Բաբելոնէն, որովհետեւ պիտի կողոպուի (10 հմբ):

ԲԱԲԵԼՈՆԻ ԱՆԿՈՒՄԸ (50:11-16)

Զարմանալի է, եթէ Տէրը օգբագործեց Բաբելոնը որպէս գործիք դասփիարակելու համար Իր ժողովուրդը, ինչո՞ւ իհմա Բաբելոնի անկումը կը նկարագրուի: Այս, Տէրը օգբագործեց Բաբելոնը իրեն գործիք, իրեն գաւազան դասփիարակելու համար Իր ժողովուրդը, բայց միւս կողմէ, Բաբելոն հպարփացաւ (Ես 10:5-19), անով իր ցանկութիւնները կափարելու համար:

ԻՄԱՅԻԼ ԿՌ ՎԵՐԱԴԱՐԱՎ (50:17-20)

Ահա Տիրոջ խոսքումը կը կրկնուի ըսելով. «Խորայէլը իր բնակարանը պիտի դարձնեմ ու պիտի ներեմ անոնց մեղքը» (19-20 հմբ): Ահա Տէրը իրեն ճշմարիկ Հովի պիտի հովուէ Իր հօգը վերադառնելով զիրենք դէպի արօփավայրեր: Այս խոսքումին մէջ կայ նաեւ զալիք ժամանակները Քրիստոսով կափարուելիք փրկութեան, որպէս Նոր Ուխտին նշան:

ԱՍՏՈՒՅՑ ԴԱՏԱՍՏԱՆԸ ԲԱՐԵԼՈՆԻՆ (50:21-46)

Այս հարուածը կը ներկայացնէ Բաբելոնին Դադասփանը, թէ ինչո՞ւ արդեօք Ասպուած պիտի պատմէ, որովհեքեւ անիկա ըրաւ այն ինչ որ Տէրը Ինք չէր ըսած: Տէրը զինք ուզեց օգբագործել իրեւ զաւազան, բայց անիկա իր սրբին ու խորհուրդներուն համաձայն շարժեցաւ: Անոր համար ալ Տէրը կ'ըսէ. «Անոր իր գործերուն համեմափ հարուցում որեք, որովհեքեւ անիկա Տիրոջ, Խրայէի Սուրբին դէմ հպարփացաւ» (29 հմր): Տէրը նաև կը յիշեցնէ, որ «Խրայէի ու Յուդայի որդիները զրկանք կրեցին, բայց անոնց Փրկիչը զօրաւոր է, Անոր անոնք Զօրքերու Տէր է» (34 հմր):